

Szilánkok

Ötletek, gondolatok a M.A.G.U.S.-ról

Nincs különösebb értelme tagadni, hogy a Szilánkok rovatban felvetett gondolatok alapjául a M.A.G.U.S. levelező listán előkerült és megvitatott kérdések szolgálnak. Némely kérdés vagy kijelentés alaposan felkavarta a kedélyeket, és számtalan választ zúdított a lista olvasóira: véleményeket, elképzeléseket és magyarázatokat. Gyakran eszembe jutott, hogy az így felmerült homályos pontok tisztázása, a vitákra okot szolgáltató témákra adott értelmezések megérdemelnék, hogy a nagyközönség elé kerüljenek, mert szent meggyőződésem, hogy azok a problémák, melyek a lista tagjait foglalkoztatják, ugyanúgy problémaként merülhetnek fel a többi játékos számára is.

Az elmúlt hetekben két fő téma uralta a M* Listát: Krán gonoszságának megítélése és a harsművészetek mibenlétének kérdése.

Az alább következő gondolatmeneteken tekinthetjük a Valhalla „hivatalos” állásfoglalásának is, ám úgy hiszem, szerencsésebb annak felfogni, ami: a M.A.G.U.S. alkotóinak véleménye, eredeti elképzeléseik summázása.

Krán és a gonoszság

Gonosz-e Krán? Úgy tűnik a kérdés megválaszolása – legnagyobb meglepetésemre – nemcsak felszítja a kedélyeket, de két szembenálló táborra osztotta a M.A.G.U.S. játékosait.

Meglepetésemet persze az okozza, hogy számunkra (a többes szám a M.A.G.U.S. alkotói gárdáját takarja) teljességgel egyértelmű Krán gonoszsága. Ynevet – nem is kicsit – idealizálva képzeltük el és teremtettük meg, ahol igenis van értelme az emberi megértés határain túlmutató egyetemes értékeknek: van abszolút igazság, abszolút erkölcsiség és van egyetemes jószág és gonoszság. A mi földi felfogásunk szerint persze meglehetősen nehéz (ha nem lehetetlen) pontosan meghatározni ezeket a fogalmakat – filozófusok tucatjai próbálkoztak vele több-kevesebb sikerrel -, s a megszületett válaszok leginkább a neveltetéstől és a válaszadó világnézetétől függenek. A mi valóságunkban nincs senki vagy semmi, aki vagy ami úgy meghatározhatná a jó és a rossz fogalmát, hogy azt mindenki feltétel nélkül elfogadja.

Yneven azonban – a szándékaink szerint – más a helyzet. Léteznek azok az abszolút értékek, melyek alapján eldönthető, hogy mi számít jónak, mi rossznak vagy gonosznak, hogy mi erkölcsös és mi nem. Más kérdés persze, hogy Ynev lakói közül ezt nem mindenki gondolja így, és vagy megkérdőjelezi ezeket az értékeket vagy nem törődik velük. Ez azonban mit sem változtat a tényen: létezik „jószág” és „gonoszság” és ezek a fogalmak egyetemen – néptől, fajtól, lakóhelytől és kultúrától függetlenül – érvényesek.

Nincs ez másképp Krán esetében sem. Krán gonosz. Ynev egyetemes értékrendje alapján gonosznak minősül társadalmának felépítése, torznak és gonosznak számít gondolkodásmódjuk, felfogásuk, világlátásuk és veszélyesen gonosznak számít a kráni értékrend, filozófia. Krán azonban nem hajlandó elfogadni ezeket az egyetemes értékeket, de méginkább: nem törődik velük. Természetes talán, hogy a krániak nem tartják magukat gonosznak, s hogy mindazokat, akik ezt gondolják, nevetségesnek találják.

A fentiek ismeretében magyarázatot, értelmet nyernek azok a látszólagos ellentmondások és következtetések, hogy miért Pyarron és Krán szembenállása, ha nincs értelme területi konfliktusokról beszélni, és a két birodalom nem jelent közvetlen veszélyt egymás hatalmára és befolyására. Állandó szembenállásuk, örökös háborúságuk ezen idealizált értékrendben gyökerezik, s csupán ehhez adódnak hozzá az összes egyéb okok. S pont ezért gondolom úgy, hogy nem sok értelme van a másodlagos okok megszüntetésének lehetőségét vitatni, mert ezek nélkül is megmaradna a pusztító ellenségeskedés: a jó és a rossz örök szembenállása miatt.

Ugyancsak hiszem, hogy csak a karakterek vitáinak van értelme a jó és rossz fogalmáról. Sőt. Érdekes, jó szerepjátásra ad lehetőséget egy kráni karakter ideológiai eszme-futtatása, vagy vitái egy pyarroni elkötelezettségű karakterrel. De hiábavalónak tartom a játékosok egymást győzködő vitáit arról, hogy Krán gonosz-e vagy sem, ha ezt kívülállóként teszik. Krán gonosz – így találtuk ki, ilyenek teremtettük. Ezen játékosként, olvasóként nincs mit vitázni. Legfeljebb azt, hogy jól tettük-e, tetszik-e, hogy így csináltuk.

A „Krán szerintem nem gonosz!” kijelentéseknek nincs értelme, úgy gondolom. Azt azonban készséggel elfogadom, ha valakinek nem tetszik, hogy Kránt gonosznak teremtettük, s ezért saját Yneven Krán nem gonosz, csak...

Harcművészet, slanek, fejjadások

A harcművészet meghatározása is legalább annyi vihart kavart, mint Krán gonoszságának eldöntése. Ezúttal azonban jóval nehezebb lenne olyan általános meghatározást adnom, melyből az ynevi harcművészet levezethető – meg sem próbálom tehát. Egyszerűbb az ynevi harcművészet ynevi meghatározása esetén – nincsenek különböző nézetek, melyek összeecsaphatnának, a Slan út (ahogyan Yneven a harcművészetet nevezik) mindenütt egy és ugyanazt jelenti, legfeljebb értékelésében mutatkoznak különbségek.

A harcművészet valójában nem más, mint a lélek fejlesztésének és tökéletesítésének módja. Alkalmazásával használója ugyanazt próbálja elérni, mint a varázslók nagyobbik része a mágia segítségével: a mágussá, azaz tökéletessé válást.

A harcművészek (és kardművészek) tanulmányaik, majd állandó gyakorlásaik során a fizikai, az asztrál- és a mentáltest tökéletes összhangját kívánják elérni úgy, hogy mindhármát egyforma tökélyel uralják.

A cél eléréséhez választott eszközök persze igen hatékony és látványos fegyvernek bizonyulnak. A külvilág pedig elsősorban ezek alapján ítél: a harc művészetét a mindennapokban csodálatos hatékonysággal használható harci tudásnak fogja fel, mit sem törődve tényleges szellemi háttérével.

Könnyen eldönthetjük tehát egy harci rendszerről, hogy művészet-e vagy sem: ha gyakorlatai (bármilyen hatékony küzdelmi képességet eredményezzenek is) eszközei csupán a tökéletesedésnek, akkor harcművészet; ha a gyakorlatok célja a minél hatékonyabb harci készség, akkor nem harcművészet.

Ebből könnyen levezethető, hogy a fejjadások harci technikái, bármennyire hasonlítanak is a slan stílusokra, nem minősülnek harcművészetnek. Ugyanakkor a harcművészetek által használt technikák gyakorlása önmagukban, minden szellemi háttér nélkül is kiváló harci tudást eredményeznek, s ez könnyedén azt eredményezheti, hogy egy harcművész alulmaradhat akár pusztakezes küzdelemben is

egy fejadással szemben. Van azonban egy igen fontos tényező, amit nem szabad szem elől tévesztenünk: a harci technikák (fizikai és mentális technikákat is ideértve) öncélú, a slán szellemiség nélküli gyakorlása azt eredményezi, hogy a hatékonyság megreked egy – igaz igen magas – szinten, ahonnan nem lehet tovább fejlődni. Ezt a szintet csak a valódi harcművészek haladhatják meg.

1997.07.

Szerző: Novák Csanád

Forrás: Rúna magazin III.évf./3.szám

Szerkesztette: Magyar Gergely